

EL CONVIDAT

COSES QUE PASSEN

La UGT denuncia que moltes empreses han optat per acomiadar treballadors en lloc de buscar mesures alternatives i fa una crida a la responsabilitat empresarial. BUTLLETI DE LA UGT

El Sindicat UGT vol acomiadar 45 persones a Catalunya. El Sindicat ha presentat un ERO que esgrimeix causes econòmiques. Diari ARA (1-06-21) El Sindicat diu que ha estat treballant per evitar els ERO però que no ha estat possible.

Bonic joc de màgia entre la teòrica exigència de la UGT i la bruta realitat sindical. Quan és la patronal qui acomiada, cal reclamar la solidaritat empresarial, quan és el sindicat qui acomiada, s'ha de buscar la culpa en l'entorn econòmic provocat per la patronal.

Caldria preguntar-se, si el treballador no és, en el fons, un empresari frustrat, mal preparat, ignorant i acollonit, perquè les mesures que utilitza quan li toquen la cresta, són les mateixes que la del gran capital. La única diferència és que segueixen sense posar-se corbata.

Molt trist el paper dels sindicats espanyols en la gran comèdia espanyola. De fet, són els extrems que representen als pastorets, el paper de dimonis. Molt color vermell, molta banya, molta força (o falç), molts crits, però se'ls apareix l'àngel Sant Gabriel (posem la patronal) i tots a terra.

No n'hi ha prou en reconèixer injustícies socials, això ho sabem fer tots, el que calen són estratègies realistes que ajudin a acabar amb aquestes injustícies i a base de megàfon i veu afònica el primer de maig no s'aconsegueix res.

No cal anar descamisat per auto proclamar-te defensor de l'obrer. L'obrer ara, no és el descamisat de principis del vint, ara és un pobre pare de família amb tres fills, hipoteca i sogre amb apoplexia, al qui l'obliguen a anar amb camisa i corbata al seu lloc (eventual) de treball.

Volia entrevistar-me amb algun responsable de UGT a Catalunya. Tenien feina. Jo també treballo vaig protestar i la meva feina és preguntar. El que fa (eventualment) de conserge va mirar-me les tetes i em va insinuar si volia fer un voluntariat al Sindicat per cobrir les baixes.

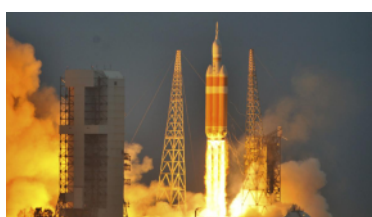
Home, no. Els temps de Lerroux han passat.

LA KINTA FORKA

L'UNIVERS, ZONA SENSE DRET

Òbviament, quedar-se sense benzina al mig dels Monegros no és el millor que pugui passar. Sent positius, almenys hi ha els estels per contemplar. Però per gaudir de l'espectacle cal no pensar en les milers de tones de ferralla que giren en l'òrbita terrestre ni en els trossos que impacten contínuament al nostre planeta.

La cursa espacial s'accelera: Des d'un Elon Musk, l'amo

d' SpaceX i Tesla afirmant que matarà la indústria europea i que colonitzarà el planeta roig on vol ser-hi enterrat. Les càpsules que s'enganxen a l'Estació Espacial Internacional. Les milers de naus inservibles. El Projecte Paralel Starlink, que col·locarà una constel·lació de 12.000 satèl·lits comercials en òrbita el 2025. El propòsit? Tenir accés a Internet d'alta velocitat i recuperar dades que es vendran a preu d'or. Amb els satèl·lits podran, per exemple, tenir una visió global de les existències mundials de petroli i preveure el preu del barril.

Creure en l'espai és una qüestió de sacerdoci? És utilitzar la tecnologia per assegurar-nos que tenim futur. Sobretot que hem de convertir-nos en una espècie multiplanetària, i crear una civilització a l'espai per assegurar el futur de la Terra. Sense conya! Creuen en la missió de salvar la humanitat ja que podrem instal·lar-nos en un altre planeta.

Excèntrics i megalòmans, bojos també, que invoquen l'esperit dels grans navegants del segle XV, Cristòfor Colom al capdavant, posant en relleu els conqueridors. Fan possible el que, industrialment, sembla impossible però el problema és que aquest cel és legalment infinit i que no hi ha cap dret definit, cap legalitat a respectar. El que cal és definir la exploració espacial com un patrimoni de la humanitat i no com una altra conquesta d'Amèrica.

